

*Довженко Ірина Борисівна,
доктор філософії в галузі культурології,
професор, Київський національний
університет театру, кіно і
телебачення ім. І.К. Карпенка-Карого*

Віктор Кісін: поліфонічність особистості

– Що ти будеш доводити? – запитав мене Віктор Борисович при нашій першій серйозній розмові стосовно моєї майбутньої кандидатської дисертації.

– Доводити?! – здивувалася я. – Швидше стверджувати своєрідність і феноменологічність монтажних побудов фільмів українського поетичного кіно, – відповіла я.

Тепер вже Віктор Борисович подивився на мене здивовано і з усмішкою.

– Що ж, спробуй! Можливо це дійсно так.

У той момент я навіть не могла уявити наскільки методологічно правильним було поставлене питання. І як надалі наші бесіди з науковим керівником кардинально змінять мою долю. Адже це були не просто обговорення поданого наукового тексту, який, слід сказати, уважно і прискіпливо прочитувався Віктором Борисовичем. Його вимогливість до вдумливого використання слів і термінів, характеристик явищ і предметів, художніх прийомів та монтажних рішень, чіткості у формуванні думки і лаконічності в побудові фраз, ставали активуючим чинником у роботі над дослідженням. Проникнення в потаємні глибини режисерської майстерності (своєрідне "препарування" екранних побудов) вимагало знань і розуміння режисерської професії, арсеналу виражальних засобів. Отже, на режисерську кафедру до Віктора Борисовича мене привела доля: так окреслилась сфера моїх наукових інтересів і тема дослідження. Вони вимагали практичного досвіду режисури. Адже монтаж – це, по-суті, практична режисура. І цим все сказано!

Тільки тепер стало зрозумілим, що наші бесіди з Віктором Борисовичем були "навчанням режисурі" за Кісіним.

І дійсно – режисер за фахом, – Віктор Борисович все і всіх «пропускав» крізь призму професійного бачення. Інакше і бути не могло! Адже його режисерська діяльність не закінчувалася суто професійною реалізацією фаху. Вона поширювалась на всі сфери життєдіяльності особистості: творчу, педагогічну, наукову, суспільну.

«Режисура як самостійне мистецтво починає від життя і закінчує новонародженням цього життя у видовищному акті» [1, с. 7], – стверджував В.Б. Кісін. Справедливість висловлювання професора як найкраще підкреслює значимість режисерської професії і актуалізує сферу режисерської діяльності не лише в сучасному медіакультурному просторі, а й поза ним. Розповсюджуючи вплив характерних рис професії на повсякденну життєдіяльність людства вона надає режисеру особливого статусу – посередника у процесі інкультурації особистості.

Як знавець і носій людських цінностей, звичаїв, традицій, норм поведінки і моралі режисер виступає своєрідним їх інтерпретатором, культивує і пропагує їх у власній творчості, повсякденному житті, у міжособистісних стосунках. Саме такою особистістю і був Віктор Борисович Кісін.

Список використаної літератури

1. Кісін В.Б. Режисура як мистецтва і професія. Навчальне видання / Віктор Борисович Кісін. – К.: Науково-освітній центр «АЕЛС-технологія», 1998. – 104 с.